

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Лихолая Валерія Євгенійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
31 травня 2016 року
№ 34-у/2016

Справа № 2-24/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Лихолая Валерія Євгенійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – Лихолай В.Є. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), згідно з якими в разі невиконання з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку. Лихолай В.Є. просить витлумачити зазначені положення в аспекті питання, „чи зобов'язаний власник, згідно зі статтею 117 Кодексу, який вже зобов'язаний за рішенням суду у примусовому порядку сплатити середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні, виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки виплати по день фактичного розрахунку, тобто по день виконання судового рішення“.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу автор клопотання мотивує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами України, яке призвело до порушення його конституційного права на своєчасне одержання винагороди за працю.

На підтвердження своєї позиції Лихолай В.Є. долучив до конституційного звернення копії рішень Соснівського районного суду міста Черкас від 3 березня 2015 року, апеляційного суду Черкаської області від 14 квітня 2015 року, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 10 вересня 2015 року, Верховного Суду України від 15 грудня 2015 року у справі, у якій він був стороною, та копії постанов Верховного Суду України від 29 січня 2014 року, від 21 травня 2014 року у справах, у яких сторонами були інші особи.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 24 травня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз долучених до конституційного звернення матеріалів дає підстави для висновку, що вони не підтверджують різного застосування положень частини першої статті 117 Кодексу.

У постанові Верховного Суду України від 29 січня 2014 року йдеться про відшкодування особі середнього заробітку на підставі статті 117 Кодексу у зв'язку з невиконанням заборгованості із заробітної плати після ухвалення судового рішення про стягнення належних цій особі при звільненні сум та відшкодування за затримку їх виплати.

Зі змісту судових рішень, прийнятих стосовно Лихолая В.Є., вбачається, що суди України розглядали питання щодо компенсації, передбаченої в Законі України „Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв’язку з порушенням строків їх виплати“, а положення статті 117 Кодексу не застосовували, оскільки рішенням суду загальної юрисдикції, яке набрало законної сили, встановлено відсутність вини роботодавця у невиплаті заборгованості із заробітної плати (індексації) з певної дати.

Постанова Верховного Суду України від 21 травня 2014 року стосується застосування частини другої статті 625 Цивільного кодексу України і статті 34 Закону України „Про оплату праці“, а не статті 117 Кодексу.

Із зазначеного випливає, що відмінність у рішеннях судів загальної юрисдикції зумовлена неоднаковими фактичними обставинами справ, які мають юридичне значення, а не різним застосуванням частини першої статті 117 Кодексу, тому фактів неоднозначного застосування цієї правової норми не наведено.

Таким чином, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Лихолая Валерія Євгенійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 117 Кодексу законів про працю

України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ